

teises, tapo klaronio jo kūrybos įvair-
olaiu. Pradėta neoklond, ^{paprastai} melodija, ji iš-
nyksta iki plaučių, net vi ryškiau-
nas širdis budinančių akordų. Jie keli
viny stovinčių valgi dvang, skaudino
mintis; žilų knoz, vi, atrodo, į virai
netolimą praiti; - klaronio gysimo kai-
kotarpi.

Ulyg laikių išliks atmintyje vi mini-
jimas Valstybiniam dramos teatre. Mūša-
vijo prof. N. Laborskaitis pranešimas, Just.
Karcinkevičiaus poema, kvai padiji bent
mintimis unikelti; Parandriar.

Ju išs minijimas, vi kelios matyti
filmy, skirtų klaroniui, buvo užtaigra-
mi "Litura brangia". Klaurantis juo,
kebematydarau aplinkinių žmonių, o prieš
abio stovėdavo klaronio vidus - jau pagy-
venimo, bet likimo jautraus; kartais at-
laidaus, kartais griežto, bet vi nomet
likimo ištikimo savo tėvynei žmogaus vei-
das. Ju vieninteli mintis mano galvoje

buvo pangiėjimas vi nuortaba - "Kaip rai
žmogus mylijo lietuvių!.."

5-4 AK

Mintys, perskaitėius "Altoriai šėšily"

1988 05 15

Vienu kartą perskaityti knyga, man rodos,
maža, norint suvokti rašytojo tikslą, rašant ju,
nuprasti, išnauškinti viny situacijas vi mulkame-
ny prasme. Žinoma, galima mirdaryti bendrą
požiūrį; ir veikis, įngyenti; ir kūrinio nuo-
tarių. N. Mykolaičio - Putino romans "Altoriai
šėšily" skaičiau dukart. Vienu ryki - vararę,
antų - dabar, prieš nagrinijant klaxji. Pirma-
nis skaitymas suteiki man labai didelį ma-
lonumą. Mūšaujau pagrindiniais veikijais, nuo-
tairomis. Skaitydama antųji kartą, išvelgiau
daug naujų, dar nepastebėtų bruožų, kivan-
ny veikis charakteriuose, labiau įngilinai
ir bendrą kūrinio vi atkiry scenų nustatų.
"Altoriai šėšily" - vienas iš geriausių

lietuvių psichologinių romanų, kolomicai nupis-
tas pagrindinis veikėjas - Liudas Vasaris. Jo
gyvenimo aprašymas molaro romano nuaktinį
pagindą. Nu Liudu nupaisitame jau x-
minarėjopi. Po aprašymo, kaip Liudas patiko
i jo, N. Mykolaitis - Putinas nešymai, taip
Narario mintis, pateikia užuominų apie pa-
gindinį liudo vidaus pasaulio dalykumą:
„Ir pirmą kartą jis nujautė, kad jau yra
kažoks ryšys tarp jo ir visos xminarijos
atmosferos ir kad tas gyvenimas jau niekad
nenitaps su intymiu jo širdies ir proto gy-
vimu.“ Tai Narario vidinio konflikto pra-
džia, pateikta dar neapibrėžtai, prieš tai
reformuluojant pagrindinį prieštaravimą, tik
pašymint, kad jis egzistuoja. Štai labai pa-
tikta toks sąlytoji stilius, kai pagrindini
kūrinio mintis ir idėja pateikiama ne tik-
liai reformuluotos autoriaus, bet užuominomis,
kaip šiuo atveju. Tai, man regis, skatina šai-
tytojų labiau domėtis tolimo kūrinio eiga,
neturkolo nūikviti savo nuomonis apie tai.

Nirame kūrinys jautiamas didžiulis nuo-
sklumas, ypač pamiškiantis jau minituose
vidiniuose liudo Narario prieštaravimuose. Pradi-
damas, vedos, visai nerūšmingomis užuominomis,
N. Mykolaitis - Putinas negeba pūikiai plitoti
veiksny, vis papilodydamas ji naujomis warbio-
mis detalėmis. Didelijant įtampai, telstant vi-
nai nuo kitos liudo - posto ir liudo - kūnigo
pūikimo, sąlytojas vis dažniau panaudoja
vidinį monologą, kuris yra warbi psichologinio
kūrinio dalis, parodanti Narario mintis, padė-
danti geriau nuokti nūidariunę situaciję.

Didelę reikšmę N. Mykolaitis - Putinas roma-
ne skiria gamtai. Ji Liudui Narariui ne tik
poilnio kampelis, kur galima atitrūkti nuo
kasdieninių rūpesčių, o iškojimo šaltinis. Labai
ryškiai pirmajame tome parodytas pavarario
povikis Liudui xminarėjopi. „Jau visai Nararis
nebuvo taip gyvai jautęs gamtos grožio ir
meilės, kaip tą pavararij“. „Paminišęs iš lau-
ko daugybę atbundančios gamtos išpūdžių, o
netanę pakūipunę pavarario ore, ar galiųo

jinai tūnoti koplyčios kurtelij, kur milikalys
vi vaiko žvakę kvapas jam dabar primini
grieviau kaip negu virpalintį gyvybės olivą?"
Šiais žodžiais tarni nouta dan ryki patiš-
ti, kad griežtos kminarijos tvarkos bei ap-
linkinio gamtos pasaulio nįmanoma nederinti.

Be Liudo Vararuo, romane labai ryškūs
gra motery - Liuceis, baroninis bei tukris -
paveikslai. Savo straipsnyje "Liudo Vararuo drau-
gai vi puišai" D. Mykolaitis - Pictinas rašo:
"Attonų išėly" net toki varbūs persona-
žai kaip Liuceis vi baroninis iš aukšto ne-
buvo numatyti. Liuceis charakteris vi vaidmuo
nustatę po trumpo vyraavimo, baroninis
išryšk, nuo pirmo jos pasirodymo. Trečonois da-
lis tukris buvo numatyta iš aukšto, bet
ji, deja, išėjo daug mažiau ryški, negu
pirmonois oliv". Nors jos Vararui turijo
labai didelę etakę jo pažiūrų formavimuisi,
taip pat lemiamam apnįvendimui. Lygiagrečiai
su Liudo Vararuo gyvenimu, mes galime ste-
beti vi drolęją dalį Liuceis gyvenimo. Jp,

man rodo, tikrai galima parodinti antuoji
pagrindiniu romano veikiju. Ryškiai parodomas
jos vidinis permains, motaisky kaita, viliau
giliai vi jautliai aprašomas jos psichinis
gyvenimo dienos ~~vi~~ bei mirtis.

Noras romanas man padari didelę į-
pūdį, nebili daug minėjų. Tvenog stebino ra-
šytojo negelėjimas vienu metu kurti nepapras-
tai ryškūs veikiji paveikslus, vi papulolant
juos naujomis detalimis, vi sukurti bei vys-
tyti vis augančią problemingą liniją. Iškelty
problemų romane tikrai daug. Rašytojas, išna-
grūniję jos, nedaro kategoriškų išvadų, palik-
damas ^{šiuos} ~~jos~~ nuformuluoti pačiam skaitytojui.
Dil to romanas vertingas ~~vi~~ tuo, kad skati-
na mus męstyti, varstyti, preatįnant ro-
manų varstomy problemų liniją.

5/4 ste

Klaidų ištaisymas

Variant šis vardas, turbūt keičiamas to
pačių akimirų primuma bent kelias eilutes
iš poeto eilraščių.

Įvairgi - privedilis ;

Dainos, sukurtos Klaipėdos amžininkų kompo-
zitorių, daugiausia J. Naujalo, buvo šioms
poeto eilraščių žodžiams, daug kartų girditos,
tačiau šis vakarų kambis ypatingai iškilmingai,
paskiliai.

Šie keli mūsų atmintinų salie draugų, krau-
dino mintis ; žilų renkų → vi, atvodo, i visai
retolinę praitę - Klaipėdos gyvenimo laikotarpis.